

Bu Hayatın Ötesine

Dream Theater derlemesi
Mart 2017

Türkçesi: Işık Barış Fidaner

yersizseylar.wordpress.com

Kitabın LaTeX kodları yine CC Attribution-
NonCommercial 3.0 Unported Lisansı altındadır.

İçindekiler

Yalanlardan servet	
Dream Theater	5
Metropolis, Böl. 1: Mucize ile Uyuyan	
Dream Theater	7
Bekler uykuyu	
Dream Theater	9
Sesler	
Dream Theater	10
Mevsimler Değişimi I, II	
Dream Theater	14
Mevsimler Değişimi III, IV	
Dream Theater	16
Mevsimler Değişimi V, VI	
Dream Theater	19
Mevsimler Değişimi VII	
Dream Theater	22
Tuhaf Déjà Vu	
Dream Theater	24

Bu Hayatın Ötesine	
Dream Theater	27

Yalanlardan servet

Dream Theater¹ — 1989 — When Dream and Day Unite²

“Uzun zamandır ilk defa
... herşey doğruydu dünyamda...
sonra da uyandım.”

Hatırlarım o zaman
Birlikte beş günlük çalışmalarda
Bir kez bile duymadık sirenin türküsünü
Nasıl bir hayal gücüdür
Uyuyakaldığı o şiirsel komanın
Fuzuli boş hatırası
Daha yanlış olamazdı

Yalanlardan servet yapabilirsin
Bir devî canlı tutabilirsin
Kırmızıyı sürebilirsin
Herkesin yüzü gülene kadar
Boşbeleş heyecan
pek vakitsiz bir dindi
belki senin hayatın açıklayabilir
kararsız kalma nedenimi
İşte bu adamcağız
bu canavarca yaratımın kalbidir

¹Rüya Tiyatrosu

²Gündüzle Gece Birleştğinde

İkimiz de kahraman olacağız dedi
ben de ayartıya kapıldım

Yalanlardan servet yapabilirsin
Bir devi canlı tutabilirsin
Kırmızıyı sürebilirsin
Herkesin yüzü gülene kadar

Bana gösterebilir misin altınlarını
ve gümüşlerini?
Kahraman suyun içinde dondu

İşte yalanlardan servet yaptın
ve bir devi canlı tuttun
Kırmızıyı sürdürdün
Kırmızıyı sürdürdün

A Fortune in Lies

~~~~

Olan harfiyen bu, adam kadının portresini çizer, sonra siktirip gidebilir – terk edilebilir. Leonardo DiCaprio suyun içinde donarken, kadın onun öldüğünü fark edip “senin gitmene asla izin vermeyeceğim” diye bağırmaya başlar, ama bunu bağırırken de öteye doğru onu iteler. Aşk öyküsü bile değil bu. Captains Courageous da aynı: üst sınıflar hayatlarını, tutkularını, diriliklerini yitirirler ve aynı vampir gibi gelip alt sınıf birinin diriliğini emerler. Enerji takviyesi tamamlanınca siktirip gidebilir.

(Slavoj Zizek Titanic filminden bahsediyor)

<https://roarmag.org/essays/london-middle-class-culture-poverty/>

Metropolis, Böl. 1: Mucize ile Uyuyan

Dream Theater³ — 1992 — Images And Words⁴

Şafağın gülüşü
Mayıs başında geldi
Evinden bir hediye getirdi
Gece ağlayacaktı
Ona korkuyu anlatacaktı
Ve kederi ve acıyı
Hiç sıyrılamayacağı

Ölüm birinci oyundur, ezelden
Bundan sonra özgürlük yok
İkiniz birlikte bu aklın içine kapatıldınız

Dediler ki uğraştığım her gün bir mucize olurmuş
Dediler ki ölmüş her aşkın yerine bir yenisi doğarmış
Dediler ki yalnız ve korkmuş hissettiğimde arayacak kimse olmazmış
Dediler ki eğer öbür dünyayı hayal edersen
Kendini ateşten bir gölde yüzerken bulacaksın

---

³Rüya Tiyatrosu

⁴İmgeler ve Sözler

Bir çocukken, acı olmadan, keder olmadan yaşayabilirim sanırdım
Bir adam olarak gördüm ki hepsi peşimden yetişmiş
Uykuda olsam da çok korkuyorum

Bir bellekten sahne gibi bir yerde
Binlerce söze bedel bir resim vardır
Karşımda yüzler bakışlarını kaçırır
Öteye saklanır ve bir daha haber gelmeyecektir

Hilekarlık ikincisidir sonu gelmeyen
Şehrin acımasızlığı bize sağ kalmayı öğretir
Kalbimi gözlerinde tutsan yeter, hayatta kalacağız
Üçüncüsü gelir

Yapraklar düşmeden önce
Kapıları kilitlemezden önce
Üçüncü ve son oyun olmak zorundadır
Bu olan ebediyen sürecektir
Metropolis seyreder ve düşünceli, gülümser
Seni evine getirmiştir

Bunun olabileceği vakit ancak
Çocuklarımızın birbiriyle kavgasının bitmiş olacağıdır
Artık biliyor Mucize ve Uyuyan, üçüncüsü aştır
Aşk ebediyetin oyunudur

Metropolis, Pt. 1: The Miracle and The Sleeper

Bekler uykuyu

Dream Theater⁵ — 1992 — Images And Words⁶

Pencere yanında durur
Gözleri ayda
Umar ki bu hatıra
Hemen çıksın ruhundan

Kapı ve ışıkları kapatır
Ve bedenini yatağa yatırır
İmge ve sözler orada
Derinlerdedir
Gururu fazla gelir
Battaniyeyi başına çekmeye
O da sessizce uzanıp bekler uykuyu

Tavana gözünü dikip
Zihnini tutmayı dener
Ve canlandırır yeniden
Bağlamaya çabaladığı zincirleri
Ama hisleri kayıptır

Ve sular kaplayamaz hatırasını
Ve küller karşılayamaz acısını
Tanrım bana güç ver soluk alayım bir meltemden
Ve çağırayım hayatı bir donuk metal çerçeveden

İçeride küllerle beraber
Ya da alevlerle dumana tırmanıp
Kanatlarıyla cennette
Ya da burada, yatakta uzanıp
Avucunu başıma koymuş
Şu an ve ebediyen kıvrılmış kalbime
Ve dünyanın kalbine

Wait for Sleep

---

⁵Rüya Tiyatrosu

⁶İmgeler ve Sözler

Sesler

Dream Theater⁷ — 1994 — Awake⁸

“Sev, öyle gözünü dikme”

Derdi adam bana

Her Pazar sabahı

Pencerede örümcek

Havuzdaki melek

Yaşlı adam zehri içer

Artık dul koyar kuralı

“Söyle, işte karşıdayım”

Derdi kadın bana

ne bir söz, ne bir söz

Tavanda Judas

Yatağımda Şeytan

Paskalya hiç gelmeyecek gibi

Ben de beklerim kafamda

Çığlık gibi ama sessiz bir çeşidi

geçinir kabuslarımdan

Sesler beni tekrarlar

“Tehdit altında mısın?

Umut ve korkularını biz yansıtırız.”

Sesler beni tartışır

---

⁷Rüya Tiyatrosu

⁸Uyanık

“Başkaları düşüncelerini çalar
kapatılmamıştır onlar
senin kendi zihnine.”

Fikir karmaşası
Rüya denetimi
Artık zihnim radyodan okunur
Peki ya Cennet Bahçesi neredeydi?

Coşku duyarım
Bunaltı duyarım
Seks ölümdür, Ölüm sekstir
Diye yazar Haçımın tam üstünde

Çığlık gibi ama sessiz bir çeşidi
geçinir kabuslarımdan

Sesler beni korur
“İyi davranış
Kurtarıcıyı
dize getirir.”
Sesler beni reddeder
“Başkaları düşüncelerini çalar
kapatılmamıştır onlar
senin kendi zihnine.”

[Rap sanatçısı Prix-mo'nun “Kültürel Devrim” kitabından okuduğu diyalog.]
“Burada olmak istemiyorum, acım yüzünden, hastalığım yüzünden. Sadece sevgi değerli, sadece sevgi önemli, her insanı eşit şartla sevmek.”
“Kimle uğraştığını bilmen gerekir çünkü, yabancı gibi, buraya tabancayla geliverebilir... sonra da, sen ne yapardın?”

“Her Şey manevi...”

“Biliyorsun gerçeklik manevi.”

“Gerçeklik bu değil...”

Yerde diz okmüŐüm
duvara gözümü dikmiŐim
penceredeki örümcek gibi
Keşke konuşabilsem
İlticada düşlem mi var?
Siyasetilerde Allah?
Dinden mi çıkmalıyım?
Kafamdaki iblisler öyle diyor

Burada yatakta yatmıŐım
Vallahi derim tersyüz olmuş
Gene bir Pazar sabahı

Günlüğüm gazete büfesindeymiŐ
Hakikati bataklığa düşürmüŐüz
Kimsenin dua etmemesi ne yazık
Zira kafamdaki bu sesler
konuŐmayı sürdürür...

“Sev, öyle gözünü dikme.”

“Vakti gelince Sözünü söyle”

ekilmiş ve içine kapanmış
BulaŐıcı gibi sapkınlaŐmış

“Gülünerek ve kafası karıŐarak
içinde tutulduğumuz bu hoş memnuniyet
burada kalmamıza yeter.”

Belki de ben süzülen Cassandra'yım
Kanayan yirminci yüzyıl İkonası
Selameti göze almaya istekli
tecritten kaçmak için

Kurtarılmanın tanığiyım
konuştuğunu duydum ama hiç dinlemedim
Beni sınırlarımdan kurtarır mısınız?
Bizi Karanlıktan çıkarır mısınız?

Sesler beni tekrarlar
"Tehdit altında mısınız?
Umut ve korkularını biz yansıtırız."
Sesler beni tartışır
Kendine bir Mesih bekleme
Arzuladığın bu hiç dünyası
sadece kendi zihninde.

(Voices)

Mevsimler Değişimi I, II

Dream Theater⁹ — 1995 — A Change of Seasons¹⁰

~ Kızılca gndoğuşu ~

Sözsüz

~ Masumluk ~

Hatırlarım bir zaman
Kırılğan ham aklım
Kızılca gndoğuşunu izledi
Neler bulacağını hayal etti
Hayat heyecanla doluydu
Sıcak esen rüzgarı duydum
Sınırları keşfetmek gerek
Kış karından daha çok derinleşmek

Masumluk okşarken beni
Hiç böyle genç hissetmedim
İçimde ne çok hayat vardı
zlemim daha çoğunu aramaktı

---

⁹Rya Tiyatrosu

¹⁰Mevsimler Değişimi

Ama artık o günler geçti
Ağaçtaki yaprak gibi değışti
Ebediyen uzaklara savruldu
Serin güz melteminin içine
Kar yere düştü artık
Ve güneşim pek parlak değil
Tutunmaya uğraşırım
Kalan son kuvvetimle

Haksızlık sığınağında
Fenalık ve incelikle
Acıyı geçirmeye uğraşırım
Aynıyı bulmaya uğraşırım

Cehalet çevremi sarmış
Hiç böyle korkuyla dolmadım
Bütün hayatım içimden çekilmiş
Son yaklaşıyor. . .

A Change Of Seasons

Mevsimler Değişimi III, IV¹¹

Dream Theater¹² — 1995 — A Change of Seasons¹³

~ III. Carpe Diem ~

“Carpe diem
Günü yakala”

Hep hatırlayacağım
Kasım soğuklarını
Güz haberlerini
Salondaki sesleri
Duvardaki saatin
saydığı saniyeleri
“Günü yakala”
Dediğini duydum
Hayat hep böyle olmayacak
Bak etrafa
Duy sesleri

---

¹¹Öncesi: <https://yersizseyler.wordpress.com/2016/03/04/hosgelirsin-ceviri-derlemesi/>

¹²Rüya Tiyatrosu

¹³Mevsimler Değişimi

Sarı hayatına
Hala buralardayken

“Topla bu gül tomurcuklarını
Eski Zaman uçup gitmekte;
Ve bugün gülümseyen bu çiçek
Yarın ölüyor olacak”

Öğrenebiliriz
Geçmişten
Ama o günler
Geçmiştir
Umabiliriz
Gelecek için
Ama hiç olmayabilir de

Sözler takılmış zihnime
Öğrendiklerimle canlandım
Günü yakalamam gerek
Dönüyorum eve

Onun uçuşuna hazırlanırken
Sarıldım ona tüm gücümle
En derin korkumun içinde
O geceye doğru yürüdü
Son bir kez dönüp baktı
O gözlerimin içine baktı
“Seni seviyorum” dedim
“Hoşçakal”

“Duyacağın en berbat Şey bu”

“Eğer bana yalan Őöylüyorsan. . .”

“. . . gitmek lazım sadece. . .”

“Tüm hayatlarımız”

“Günü yakala!”

“Bir Şey olmuş”

“Topla bu gül tomurcuklarını”

“Onu öldürmüşler”

~ IV. Kışların En Karası ~

Sözsüz

(A Change Of Seasons)

Mevsimler Değişimi V, VI

Dream Theater¹⁴

~ V. Başka Bir Dũnya ~

Sanki buraya kadarmış
Yitirilmış herşey
Hiçbiri karşılık bulmadan
Sayfalarda ve
Televizyon ekranında
Başka bir dũnya
Hiçbir hakikatin olmadığı

Dolanıyormuşum
Hayatta ne gũzel
Takılıp dũřtũm mũ
Kalkamam yerimden
Yalnız kalmışım
Soğuk boş bir bakışla
Vazgeçecek gibi olmuşum

---

¹⁴Anlatılan mecazlar "iklim değişimi" bağlamında okunabilir, yani *gerçek fizikî mecazlar* olarak okunabilir.

("Kaçınılmaz Yaz" bu durumda pek hayırlı bir gelişme olmamış olur.)

"İkiyũzlũ"nũn yanına "cahil" nitelemesini okuryazarlık temasına işaret etmek üzere kendim fazladan ekledim.

Kör etmiş bir Cennet beni
Göklerde yükselen bir Hiçülkesi
Bu rüyada sadece boğularak
Acıya batmış ve nedenini sorarak

Ah gelin ona hayran olalım
İstismar edip onu yoksayalım
Ne olursa olsun
Müsaade yok varolmasına
Gelin beslenelim onun derdinden
Sonra asalım bir tepeye tüm dünya görsün diye

Hasta ettiniz beni
Ey ikiyüzlü cahiller
Beni köşeye sıkıştıranlar
Gerekmez bana
Sizin sempatiniz
Dertlerimi atlatırken

Değişiyor mevsimler benim gibi
Dur bakalım çocuk
Ağlamanın vakti mi
Çözün şu sicimleri
İniyorum aşağıya
Müsaade yok beni iteklemelerine

Ah gelin ona hayran olalım
İstismar edip onu yoksayalım

Ne olursa olsun
Müsaade yok varolmasına
Gelin beslenelim
Onun derdinden
Artık onların benimle
Baş etmesinin vakti geldi

~ VI. Kaçınılmaz Yaz ~

(A Change of Seasons)

Mevsimler Değişimi VII

Dream Theater

~ VII. Kızılca Günbatımı ~

Çok daha bilgeyim artık
Bir ömür dolusu hatıra
Kafamın içinden geçer
Onlar öğretti bana
Hayırlı ile hayırsızı
Ölü ile diriyi
Fark ettim ki
Geri dönmek imkânsız
Hayat devam eder
Aksatılan yollardan

Oğlumla oturdum
Kızılca Günbatımını görmek için
(Topla bu gül tomurcuklarını)
Çok seneler geldi ve geçti
Ben yaşadım hayatımı ama an devam etmeli
(Topla bu gül tomurcuklarını)
O benim tek değerim
Artık vaktim geldiğine göre

Artık hayatım bittiğine göre
Birlikte güneşe bakarız
“Günü yakala
Ve ağlama
Artık vaktidir
Hoşçakal demenin
Gitmiş olacaksam da
Yaşamayı sürdüreceğim
Sürdüreceğim”

(A Change of Seasons)

Tuhaf Déjà Vu

Dream Theater¹⁵ — 1999 — Metropolis Pt. 2: Scenes from a Memory¹⁶

Bilinçaltı tuhaf hissiyat
Bilinçdışı rahatlama
Ne hoş bir kabus
Yine orada olmak isterim

Her gözümü kırptığımda
Beni çarpan bir sürpriz daha
Bambaşka bir hayat bekler
Bitmemiş bölümler geçer

Artık yaklaştı – Yavaşça ortaya çıkar
Ulaştım – Kör eden güneş ışınları vurur

Beni kendine çeken bir ev
Çevre tanıdık, yeni bir şey yok
Oraya götüren patika
Havaya dadanmış soğuk

---

¹⁵Rüya Tiyatrosu

¹⁶Metropolis Böl. 2: Bir Bellekten Sahneler

Merdivenleri çıkınca bir oda
Her gece oraya çekiliyorum
Aynada görünen kız
Yüzü giderek netleşiyor
Söyler misin çocuk burada ne işim var?

Gözlerinde – hiç anlatılmamış öyküsü sezilir
Kamufyajın ardında – Yırtılan bir şey var canında

*Bu gece arıyordum
İçimde derindeki hissi
Bu gece arıyordum
Kimsenin bilmediğini
Kurtulmaya çalışarak*

*Elimde değil ki
Aklımı kaçırır gibi oluyorum
Kalbimi ikiye yırtıyor
Uyuyanın bildiğini sandığı ben değilim*

Tekrar ayaktayım
Gözlerim gerçek dünyaya açık
Metropolis etrafımı sarar
Ayna kızı parçalamış

Neden bu öbür hayat
Bana her gün dadanıyor
Kırıp geçmiştim öbür yüzüne
Yolunu bulmuş olsam

Korkunç tanıdık bir şey var
Bu hissi üstümden atmak zor
O öbür dünyada yaşamış mıydım?
Bu bağı kurmaya yazgılıyım

Hala arıyorum ama bilmem niçin
Akıl kapımın kayıp anahtarını bulmak için

Bugün onu arıyorum
Üstümden gitmeyecek bu his
Bugün onu arıyorum
Bir tek benim bildiğimi
Kurtulmaya çalışarak

Elimde değil ki
Aklımı kaçıırır gibi oluyorum
Kalbimi ikiye yırtıyor
Hep bildiğimi sandığım ben değilim

Elimde değil ki
Aklımı kaçıırır gibi oluyorum
Tekinsiz, tuhaf Déjà Vu
Ama dert değil — Umarım bulurum hakikati

Strange Déjà Vu

Bu Hayatın Ötesine

Dream Theater¹⁷ — 1999 — Metropolis Pt. 2: Scenes From A Memory¹⁸

Manşet: Cinayet, genç kız öldürüldü
Yankılar tepesindeki feci olayın
Dehşetli sonu, katil öldü
Belli ki intihar etti

Tanık korkunç bir ses duymuş
Koşup gittiğinde bir kadın ölmüş
Yerde yatıyormuş

Onun yanında ayakta duran adam
Elinde silah, sinirli, titriyormuş
Tanık ona yardım etmek istemiş
Ama o silahı kendi kendisine çevirmiş

Bedeni genç kızcağızın karşısına düşüvermiş
Boş yere bağırıp çağırdıktan sonra
Tanık koşarak yardım çağırmaya gitmiş
Kırık bir aşk öyküsünün üzücü sonu

Amellerimiz uzaklara ulaştı
Olmuş olduğumuz neyse biz oyuz

---

¹⁷Rüya Tiyatrosu

¹⁸Metropolis 2. Bölüm: Bir Bellekten Sahneler

Kadın ebediyen aşk istedi
Adamın başka bir planı vardı
Ve kötücül bir yola düştü
Kadın ayrılmak zorunda kaldı
“Aksi bir adamı sevemem” dedi

Kadın adamı affedecek bir neden bulabilirdi
Keşke adam değişmeye uğraşsaydı
Ölümcül buluşmaları önceden mi ayarlandı?

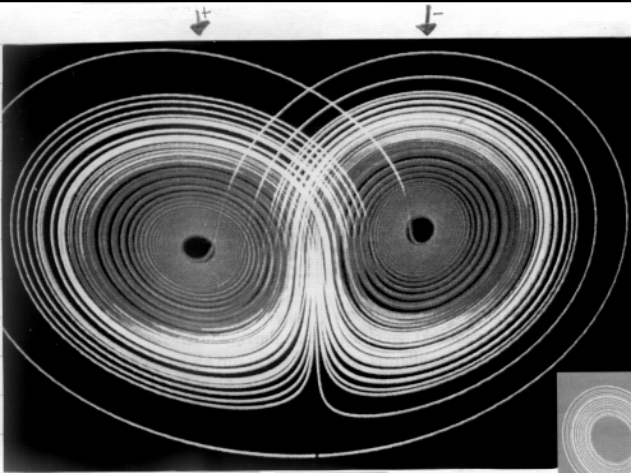
Sert bir boğuşma yaşanmış mıydı?
Bunu düşündürecek birçok işaret bulundu
Tanık yere düşmüş bir çakı buldu
Yoksa kurban bilmiyor muydu?
Araştırmaya devam ettiler
Katilin cebine konmuş bir not buldular
Bu bir intihar mektubu olabilirdi
Belki de kadının aşkını yitirmişti

“Hissediyorum. Yapacağım tek bir şey kaldı.
Seni yitirerek yaşamaktansa kendi canımı alırım.”

Amellerimiz uzaklara ulaştı
Olmuş olduğumuz neyse biz oyuz

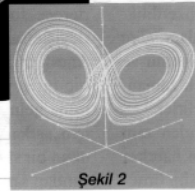
Bu sefer öğrendiğimiz herşey
(Olmuş olduğumuz neyse biz oyuz)
Bu hayatın ötesine taşınır

(Beyond This Life)

"Hayat, neşe ile sıkıntı arasında salınıp duran bir sarkaç gibidir."
 hepsi de küçük şeyler
 küçük şeyler...
 -kelebek etkisi-

verilen bir yörüngenin kelebeğin verilen bir kanadı üzerinde kaç kez tur attıktan sonra diğer kanada geçeceği öndeden kestirilemez.

Lorenz Dinamik Sistemi :

$$\frac{dx}{dt} = 10(y-x) \quad \frac{dy}{dt} = -xz + 28x - y \quad \frac{dz}{dt} = xy - \frac{8}{3}z$$

insan kalbinin atışı kaotik bir davranış ortaya koyar.

Up-down Up-down Up-down Up-down Up-down Up-down Up-down Up-down Up-down